

Науково-дослідний інститут приватного права
і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака
НАПрН України

Навчально-науковий юридичний інститут ДВНЗ
«Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника»

**Корпоративне право України
та європейських країн:
питання теорії та практики**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ
за матеріалами
XV Міжнародної
науково-практичної
конференції

6-7 жовтня 2017 року

м. Івано-Франківськ, 2017

УДК 347(477)(082)
ББК 67.9 (4Укр)404я43
К68

Рекомендовано до друку Вченою Радою Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф.Г.Бурчака НАПрН України (протокол № 8 від 27.09.2017 року)

Редакційна колегія:

- В.В. Луць** – академік НАПрН України, доктор юридичних наук, професор, завідувач відділу проблем приватного права Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва ім. академіка Ф.Г.Бурчака НАПрН України;
- О.Д. Крупчан** – доктор юридичних наук, академік НАПрН України, директор НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України;
- В.А. Васильєва** – доктор юридичних наук, професор, директор навчально-наукового юридичного інституту ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», головний науковий співробітник Лабораторії проблем корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва імені акад. Ф. Г. Бурчака НАПрН України.

К68 Корпоративне право України та європейських країн: питання теорії та практики [текст]: *Збірник наукових праць за матеріалами XV Міжнародної науково-практичної конференції (6-7 жовтня 2017 р., м. Івано-Франківськ) /* НДІ приватного права і підприємництва ім. академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України; за ред. д-ра юрид. наук, акад. НАПрН України В.В. Луця. – Івано-Франківськ, 2017. - 290 с.

У збірник включені тези наукових доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції, організованої Лабораторією проблем корпоративного права Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф.Г.Бурчака НАПрН України спільно з навчально-науковим юридичним інститутом ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» та проведеною у м. Івано-Франківську 6-7 жовтня 2017 р.

Для студентів, слухачів, курсантів юридичних факультетів, науковців, практичних працівників та всіх зацікавлених осіб.

© Науково-дослідний Інститут приватного права і підприємництва імені академіка Ф.Г.Бурчака НАПрН України, 2017

© Навчально-науковий юридичний інститут ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», 2017

та організаційно слабшими. Недопущення порушень прав міноритарних учасників корпорації може забезпечуватись, наприклад, обов'язком учасників корпоративного договору інформувати корпорацію про факт укладення договору, заборонаю включення до змісту корпоративного договору умов, які вирішують питання діяльності корпорації в цілому тощо.

Отже, безпосередній чи опосередкований вплив договору на учасників корпорації, які не є його сторонами, а також і на саму корпорацію є однією зі специфічних рис корпоративного договору, що вимагає беззастережного дотримання прав та законних інтересів усіх учасників корпорації при укладенні корпоративного договору.

1. *Корпоративне право України : підручник / В. В. Луць, В. А. Васильєва, О. Р. Кібенко, І. В. Спасибо-Фатєєва [та ін.]; за заг. ред. В. В. Луця. – К. : Юрінком Інтер, 2010. – 384 с.*
2. *Васильєва В. А. Корпоративне право як об'єкт цивільних правовідносин / В. А. Васильєва // Корпоративне право в Україні: Становлення та розвиток : зб. наук. пр. – К., 2004. – С. 44-46.*
4. *Цікало В. І. Корпоративні права: поняття, ознаки, класифікація / В. І. Цікало // Право України. – 2010. – № 11. – С. 101-112.*
5. *Закон України «Про господарські товариства» від 19.09.1991 р. № 1576-XII / Відомості Верховної Ради. – 1991. – №49. – С. 682.*
5. *Закон України «Про холдингові компанії в Україні» від 15.03.2006 № 3528-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2006. – № 34. – С. 291.*

Сіщук Л.В.

*кандидат юридичних наук, науковий співробітник
Лабораторії проблем корпоративного права НДІ
приватного права і підприємництва імені акад.
Ф. Г. Бурчака НАПрН України*

ВІДЧУЖЕННЯ ЧАСТКИ У СТАТУТНОМУ КАПІТАЛІ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ: АНАЛІЗ ПЕРСПЕКТИВНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Зважаючи на сучасний стан удосконалення норм вітчизняного корпоративного законодавства, одним із важливих питань, що потребує не тільки наукового аналізу, а й законотворчого оновлення, є формування новаторських підходів до врегулювання правового статусу товариства з обмеженою відповідальністю (далі – ТОВ). Адже, як постійно йде мова у наукових і практикуючих колах, це одна із найбільш оптималь-

них форм ведення малого і середнього бізнесу, що є привабливою для залучення інвестицій у вітчизняну сферу підприємницької діяльності із гарантією зведення до мінімуму підприємницького ризику для її учасників.

Нині зареєстровано та подано до другого читання проект Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» від 25. 05. 2017 року (далі – проект Закону), спрямованого на врегулювання порядку створення, діяльності та припинення таких товариств, а також визначення прав та обов'язків їх учасників, і зокрема права на відчуження частки у статутному капіталі (корпоративних прав). Зі змісту 20 і 21 статей проекту Закону випливає, що здійснення права на відчуження частки у статутному капіталі ТОВ, у порівнянні з положеннями ст. 147 Цивільного кодексу України і ст. 53 Закону України «Про господарські товариства», має ряд особливостей.

Згідно норм проекту Закону учасники ТОВ, як і за нормами чинного законодавства, мають: 1) право відчужувати (укладати договори купівлі-продажу, міни, дарування тощо) частку (частину частки) у статутному капіталі учасникам товариства і третім особам; 2) переважне право купівлі частки (частини частки) у статутному капіталі; 3) право на інформацію про ціну, розмір частки та інші умови, на яких частка (її частина) пропонується для продажу третім особам; 4) право відчужити свою частку (частину частки) у статутному капіталі лише в тій частині, в якій вона є оплаченою.

Водночас пропонується ряд положень, що деталізують порядок відчуження корпоративних прав у ТОВ. Зокрема, у нормах проекту Закону прописано, що:

- учасники товариства впродовж 30 днів мають право повідомити письмово учасника, який продає частку (частину частки), про намір скористатися своїм переважним правом і зобов'язані впродовж одного місяця укласти договір купівлі-продажу запропонованої до продажу частки (частини частки). В іншому випадку частка (частина частки) може бути відчужена третій особі на умовах, які були повідомлені учасникам товариства, або у разі ухилення однієї із сторін від укладення договору купівлі-продажу спір вирішується судом. З наведеного випливає, що на відміну від положень чинного законодавства, в яких строк реалізації переважного права становить один місяць і може бути змінений статутом чи договором між учасниками, у проекті Закону імперативно визначені строки звернення учасників товариства до учасника, який має намір відчужити свою частку (частину частки) у статутному капіталі, і купівлі такої частки (її частини);

- учасники товариства купують частку у статутному капіталі порційно до розміру належних їм часток, проте статутом може вста-

новлюватися інший порядок реалізації переважного права учасників товариства, розподілу відчужуваної частки (частини частки) між іншими учасниками товариства, відмови від реалізації переважного права учасників товариства. Зазначені положення містяться й у чинному законодавстві, однак новелою проекту Закону є те, що статутом може встановлюватися, що учасники товариства не мають переважного права. Запропоноване положення має спірний характер, адже, на відміну від чинного закону, в якому норма про переважне право є імперативною і не може змінюватися статутом чи домовленістю між учасниками, у законопроекті таке правило може змінюватися на розсуд товариства шляхом внесення відповідних положень до установчих документів, що навряд чи позитивно впливає на правовий статус учасників і може бути передумовою для виникнення корпоративних конфліктів у товаристві і для зловживання правом тими учасниками, які володіють значним розміром частки у статутному капіталі;

- статутом може бути передбачений обов'язок учасника товариства, який має намір продати частку (частину частки) третій особі, провести спершу переговори щодо її продажу з іншими учасниками товариства. Зазначена норма сприймається позитивно, оскільки стимулює товариство розробляти і затверджувати установчі документи з деталізацією процедур, що забезпечують ефективне здійснення права на купівлю-продаж корпоративних прав іншими учасниками чи третіми особами і сприяють їх оборотоздатності. Проте виникає питання про природу переговорів, їх відмінність від письмового повідомлення всіх учасників про умови відчуження корпоративних прав, порядок проведення таких переговорів та їх правові наслідки. Очевидно, що результатом проведення переговорів мав би бути корпоративний договір, умови якого визначали би інший порядок відчуження частки (частини частки) у статутному капіталі (корпоративних прав).

- переважне право учасника товариства не застосовується у разі, якщо це передбачено корпоративним договором, стороною якого є такий учасник. Зазначене положення сприймається неоднозначно, оскільки може поставити під сумнів можливість надання юридичних гарантій забезпечення корпоративного інтересу товариства в цілому і його учасників зокрема. Адже укласти корпоративний договір можуть як всі, так і окремі учасники товариства, що може бути передумовою виникнення корпоративного конфлікту і завдати шкоди товариству і/або тим учасникам, які не є стороною корпоративного договору. Із аналізу норм ст. 20 проекту Закону впливає й те, що порядок реалізації переважного права купівлі частки (частини частки) у статутному капіталі може змінюватися тільки статутом товариства, а корпоративним договором може врегульовуватися тільки питання про відмову від переважного права ку-

півлі частки (частини частки) у статутному капіталі. Проте у ст. 7 цього ж проекту Закону визначено, що корпоративний договір може передбачати умови або порядок визначення умов, на яких учасник має право або зобов'язаний купити або продати частку у статутному капіталі (її частину), а також визначати випадки, коли таке право або обов'язок виникає, що фактично вказує на можливість передбачити у корпоративному договорі домовленість між учасниками про інший порядок реалізації переважного права купівлі корпоративних прав і умови про момент виникнення права їх купівлі в учасників товариства та/або третіх осіб. Тому вважаємо, що наведені неузгодженості є недоліками юридичної техніки, які потрібно усунути і визначити можливість встановлювати інший порядок здійснення переважного права купівлі частки (її частини) учасника статутом чи корпоративним договором, що необхідно закріпити у положеннях ст. 20 проекту Закону, так як це передбачено у нормах чинного законодавства;

- учасник товариства має право відчужити свою частку (частину частки) у статутному капіталі товариства оплатно або безоплатно, проте статутом може бути передбачено надання згоди інших учасників на відчуження частки (частини частки) та надання її в заставу. Слід зазначити, що згода учасників на відчуження частки у статутному капіталі є одним із обмежень реалізації корпоративних прав у цивільному обороті, що закріплюється проектом Закону. При цьому термін «відчуження» застосовується для розуміння можливості укладення різних видів договорів, а саме купівля-продаж, міна, дарування, рента тощо. Разом із тим, у нормативних положеннях передбачено переважне право учасників на купівлю частки (частини частки), що зумовлює потребу уточнення договірних конструкцій, щодо яких доцільно застосовувати таке обмеження як згода учасників на відчуження частки у статутному капіталі. Тому в перспективному законодавстві необхідно передбачити можливість надання згоди учасників товариства на такі способи відчуження, як укладення договору дарування, міни, ренти тощо за винятком договору купівлі-продажу.

Слід зазначити, що у ст. 27 проекту Закону передбачено можливість набуття частки у власному статутному капіталі товариством і визначено порядок її купівлі, а саме: 1) товариство має право набувати частку у статутному капіталі без його зменшення за умови сформування резервного капіталу у розмірі ціни викупленої частки; 2) договір укладається тільки за одностайним рішенням загальних зборів учасників, у яких взяли участь всі учасники товариства; 3) така частка не враховується при голосуванні на загальних зборах учасників.

Разом із тим, на відміну від чинного ЦК України і Закону України «Про господарські товариства», згідно яких ТОВ зобов'язується реа-

лізувати частку у статутному капіталі впродовж строку та порядку, що визначені або статутом, або законом, у проекті Закону нормою визначені конкретні строки відчуження частки (частини частки) у статутному капіталі (корпоративних прав), що не можуть змінюватися установчим документом товариства, а саме товариство зобов'язане здійснити відчуження частки відплатно не пізніше ніж через один рік з дня її придбання.

Втім, у проекті Закону не вирішеним залишилося питання, коли саме товариство має право набути частку у власному статутному капіталі за договором купівлі-продажу, оскільки і чинне, і перспективне корпоративне законодавство передбачає переважне право купівлі корпоративних прав учасниками перед третіми особами, але не перед товариством. Якщо звернутися до законодавства іноземних держав, то у Законі Республіки Білорусь «Про господарські товариства» зазначено, що учасники товариства користуються переважним правом купівлі частки в статутному фонді товариства протягом місяця з дня повідомлення або ж протягом такого ж терміну може скористатися товариство у разі відмови його учасника. На нашу думку, подібне положення слід прописати у проекті Закону, оскільки воно не тільки деталізувало би порядок відчуження корпоративних прав, але й надавало би додаткові гарантії можливої реалізації права на купівлю частки іншими учасниками ТОВ в майбутньому (впродовж року), а також сприяло би швидкому продажу корпоративних прав тим учасником, який оголосив про намір відчуження частки (частини частки) у статутному капіталі. Слід звернути увагу й на той факт, що товариство має право купити частку в статутному капіталі, але не зобов'язане вчиняти такі дії щодо всіх учасників, які виявили намір відчужити корпоративні права, а інші учасники не скористалися наданим їм законом переважним правом їх купівлі.

У проекті Закону не приділено уваги й моменту переходу корпоративних прав від учасника до інших осіб за договором. Водночас Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців і громадських формувань» (від 26. 11. 2015 року №835-VIII) введено спрощену процедуру державної реєстрації юридичної особи та внесення змін до її установчих документів, а також надано нотаріусам право провадити реєстраційну діяльність. У зв'язку з цим вбачається за необхідне закріпити у законопроекті норму про укладення договору купівлі-продажу частки (частини частки) у статутному капіталі (корпоративних прав) у письмовій формі з обов'язковим нотаріальним посвідченням такого договору і одночасним внесенням нотаріусом змін у зв'язку зі зміною складу учасників до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань. Такий механізм доцільно прописати в ст. 21 проекту Закону. Слід зазначити, що саме такий порядок оформлення щодо набуття корпоративних

прав за договором передбачений законодавством Німеччини, Австрії і Польщі, а саме: 1) договір укладається в письмовій формі і підлягає обов'язковому нотаріальному посвідченню; 2) відомості до реєстру учасників вносяться на підставі договору.

Отже, згідно норм проекту Закону України «Про товариства з обмеженою і додатковою відповідальністю» порядок відчуження частки (її частини) в статутному капіталі (корпоративних прав) у товаристві з обмеженою відповідальністю може визначатися законом, статутом та/або корпоративним договором. При цьому, на основі порівняльної характеристики законодавства України і ряду країн ЄС, приходимо до висновку, що норми перспективного законодавства України хоча й не позбавлені окремих недоліків, але носять імперативно-диспозитивний характер і спрямовані на деталізацію порядку відчуження корпоративних прав, посвідчених часткою в статутному капіталі, та одночасно на забезпечення стабільності обороту корпоративних прав на шляху підвищення інвестиційної привабливості ТОВ у ринковому середовищі.

Сліпенчук Н.А.

*кандидат юридичних наук, викладач кафедри
цивільного права Навчально-наукового
юридичного інституту ДВНЗ «Прикарпатський
національний університет імені Василя
Стефаніка»*

ПОЗАЮРИСДИКЦІЙНЕ ВРЕГУЛЮВАННЯ КОРПОРАТИВНИХ КОНФЛІКТІВ: РЕЦЕПЦІЯ ЗАХІДНИХ МЕХАНІЗМІВ

Звичайно, що зовнішнє втручання державних органів в корпоративну структуру, за будь-яких обставин матиме негативний вплив на результати ведення бізнесу. Тому іще на момент створення юридичної особи, засновникам доцільно продумати ефективні механізми взаємодії корпорації та її учасників, а також учасників між собою, як у звичних умовах діяльності товариства, так і в ситуації корпоративного конфлікту. Йдеться про забезпечення розробки та дотримання компанією корпоративних процедур, які є механізмами реалізації домовленостей власників та менеджерів щодо участі кожного з них в процесі управління компанією, а також системи захисту прав та інтересів власників бізнесу. При цьому застосування учасниками товариства способів захисту неюрисдикційної форми (самозахисту) можливе з моменту порушення,

Зміст

<i>Амірова Ю.В.</i> Окремі аспекти проникнення під корпоративну вуаль державних підприємств в міжнародній практиці.....	3
<i>Бабаскін А.Ю.</i> Щодо вдосконалення правового регулювання вчинення значних правочинів у кредитних відносинах за участю банків.....	6
<i>Бакалінська О.О.</i> Правила професійної етики та корпоративної соціальної відповідальності як інструменти саморегулювання корпорацій	11
<i>Барбара В.П.</i> Багаторівненність поліоб'єктності в корпоративних правовідносинах в Україні: до наукової дискусії	16
<i>Бек Ю.Б.</i> Правова природа договорів страхування майна суб'єктів господарювання.....	19
<i>Беляневич О.А.</i> Про договір купівлі-продажу частки в статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю та його розірвання.....	23
<i>Бігняк О.В.</i> Віртуальні офіси як реальність у цифрову епоху: досвід Польщі	28
<i>Бобрик В.І.</i> Сімейні компанії в Україні: окремі проблеми правового регулювання й корпоративного управління	32
<i>Борисова В.І.</i> Орган корпорації як інституціонально-функціональний її представник.....	36
<i>Васильєва В.А.</i> Організаційні та корпоративні правовідносини як предмет цивільного права	39
<i>Васильєва В.В.</i> Криптовалюта як об'єкт права	43
<i>Великанова М.М.</i> Корпоративні ризики: до питання систематизації ризиків.....	47
<i>Вінник О.М.</i> Електронна складова в корпоративних правовідносинах	49
<i>Вінтоняк Н.Д.</i> Аналіз судової практики щодо визнання договорів недійсними при відчуженні одним із подружжя корпоративних прав, набутих під час шлюбу ...	53

<i>Волощенко Т.М.</i> Інститут корпоративного договору: український та зарубіжний досвід	57
<i>Врубель О.</i> Охорона інвестицій у формі акцій у міжнародному інвестиційному арбітражі — меч на Гордіїв вузол.....	60
<i>Галкевич С.В.</i> Проблеми деліктної відповідальності акціонерних товариств	65
<i>Галянтич М.К.</i> Напрямки удосконалення законодавчого регулювання організаційно-правових форм корпорацій	68
<i>Гелич А.О.</i> Публічна власність та корпоратизація: пошук оптимальної моделі	72
<i>Гриняк А.Б.</i> Формування підходів до правового регулювання корпоративних відносин в Україні	75
<i>Данилюк М.Б.</i> До питання про встановлення мінімального розміру статутного капіталу корпоративних інвестиційних фондів як фінансових установ: досвід європейських країн	79
<i>Діковська І.А.</i> Колізійне регулювання спадкування часток у товариствах: досвід Німеччини.....	82
<i>Žaba M.</i> Декілька зауважень щодо оскарження рішення загальних зборів членів кооперативу у польському праві.....	85
<i>Зданіковський П.</i> Вихід учасника з ТОВ у праві Польщі на тлі права України.....	90
<i>Зеліско А.В.</i> Сучасні підходи до регулювання статусу господарських товариств: зарубіжний досвід.....	93
<i>Камінська Н.С.</i> Окремі питання спадкування корпоративних прав в Україні.....	97
<i>Ковалишин О.Р.</i> Правовий статус повного товариства за законодавством Чехії	101
<i>Козирева М.І.</i> Право на участь у розподілі прибутку господарського товариства: дискусійні питання	105
<i>Короленко В.М.</i> Підвідомчість та підсудність корпоративних спорів у контексті судової реформи	109

<i>Коссак В.М.</i> Право акціонера на дивіденди в доктрині корпоративного права України та країн ЄС	112
<i>Коструба А.В.</i> До природи корпоративних правовідносин в контексті сучасного праворозуміння	115
<i>Кот О.О.</i> Право учасника товариства на подання непрямого позову як спосіб захисту корпоративних прав	119
<i>Кохановська О.В.</i> Тлумачення «інформаційних» норм корпоративного права: питання теорії і практики	123
<i>Кохановський В.О.</i> Класифікація засобів розміщення (готелів) у туристичній сфері та її правове значення ...	127
<i>Кочин В.В.</i> Корпоративний тип юридичних осіб: новітня парадигма чи синтетичний таксон цивілістики	131
<i>Кочина К.А.</i> Дієдатність та волевиявлення юридичної особи: постановка проблеми	135
<i>Луць В.В.</i> Сутність суб'єктивного корпоративного права	138
<i>Мазаракі Н.А.</i> Шляхи запровадження альтернативних методів вирішення корпоративних спорів	141
<i>Майданик Р.А.</i> Корпоративні правовідносини: поняття і суміжні конструкції	144
<i>Махінчук В.М.</i> Причини неефективної діяльності державних підприємств	150
<i>Mészáros P.</i> Legitimate expectations – “ad hoc” variations of the principle	153
<i>Михайлюк Г.О.</i> Особливості правового регулювання комерційних найменувань у скандинавських країнах ЄС	156
<i>Міловська Н.В.</i> Корпоративні відносини в товариствах взаємного страхування	160
<i>Мічурін Є.О.</i> Межі та обмеження корпоративних прав: окремі аспекти	164
<i>Надьон В.В.</i> Суб'єктивний обов'язок як елемент змісту корпоративних правовідносин	166
<i>Первомайський О.О.</i> Розвиток в Україні акціонерного права та законодавства	170

<i>Печений О.П.</i> Новели корпоративного права у світлі останніх законодавчих змін	174
<i>Пилипко Ю.О.</i> Правова природа корпоративних актів	177
<i>Piniór P.</i> Supervisory board in a listed company.....	181
<i>Пленюк М.Д.</i> Роль звичаю (звичаю ділового обороту) у корпоративних відносинах	185
<i>Плита А.І.</i> Механізм squeeze-out та sell-out в Україні та світі	189
<i>Посполітак В.В.</i> «Криптовалюта» як інструмент формування статутного капіталу господарського товариства	192
<i>Рубан О.О.</i> Зловживання принципом обмеженої відповідальності та можливість зняття «корпоративної вуалі» (порівняльний аспект)	197
<i>Сабодаш Р.Б.</i> «Проникнення під корпоративну вуаль» у практиці Європейського Суду з прав людини	200
<i>Саветчук В.М.</i> Нормативно-правове регулювання злиття та приєднання юридичних осіб у США та Англії.....	205
<i>Селіванова І.А.</i> Впровадження елементів корпоративного управління в діяльність суб'єктів державного та комунального секторів економіки	208
<i>Сигидин М.М.</i> Юридична особа корпоративного типу як сторона корпоративного договору	212
<i>Сіщук Л.В.</i> Відчуження частки у статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю: аналіз перспективного законодавства	215
<i>Сліпенчук Н.А.</i> Позаюрисдикційне врегулювання корпоративних конфліктів: рецепція західних механізмів ...	220
<i>Сліпченко С.О.</i> Стан корпоративного права в Україні та перший крок до його покращення.....	224
<i>Спасибо-Фатєєва І.В.</i> Про відповідальність в корпоративних правовідносинах	229
<i>Tanajewska R., Czaplicki P., Siemion K.</i> Zarządzanie i nadzór w spółkach handlowych w Polsce – zagadnienia wybrane.....	233

<i>Тарасенко Л.Л.</i> Відчуження майна господарським товариством	236
<i>Федорченко Н.В.</i> Судова практика: право на частку та право з частки	239
<i>Харитонова О.І., Харитонов Є.О.</i> Деякі проблеми правосуб'єктності корпорацій у цифрову добу.....	242
<i>Цебинога В.Ю.</i> Цивільний оборот корпоративних прав.....	246
<i>Цікало В.І.</i> Особливості захисту права акціонерів на обов'язковий викуп акцій у разі придбання домінуючого контрольного пакета	249
<i>Цюра В.В.</i> Деякі питання визначення представництва як форми реалізації права на захист...252	
<i>Черненко О.А.</i> Підвищення ефективності діяльності підприємств державного сектору економіки	255
<i>Шишка Р.Б.</i> Місце корпоративного права в системі права України	259
<i>Шишка О.Р.</i> До обґрунтування необхідності визначення корпоративних відносин в предметі цивільного права: до постановки проблем.....	264
<i>Щур А.-І.Р.</i> Перспективи застосування інституту «зняття корпоративної вуалі» в Україні	270
<i>Юркевич Ю.М.</i> Правова природа договору про реалізацію прав та виконання обов'язків між засновниками (учасниками) господарських товариств	274
<i>Яворська О.С.</i> Договір ескроу для корпоративної практики.....	277
<i>Ясечко С.В.</i> Право на правочин в корпоративних правовідносинах	281